

Lodser med fast Løn som Statsbestillingsmænd, da de muligvis derved vilde blive mindre driftige eller til en vis Grad slappede, saa tror jeg ikke, det er rigtigt. Jeg tror, at Lodserne ligesom alle andre Statens Embeds- og Bestillingsmænd, ogsaa naar de komme paa fast Løn, ville vide at udføre deres Arbejde saaledes, at Staten og Samfundet kunne være tilfredse dermed. Man mener jo ikke, at andre Embeds- og Bestillingsmænd udføre deres Arbejde daarligere, fordi de ikke have Akkord paa det, eller fordi de ikke skulle se at kapre sig det mest mulige. Vi have jo faaet en hel Del Lønningslove forelagt her i de senere Aar, og hver Gang have vi af Ministrene faaet at vide, at de paagældende Tjenestemænd udførte ikke alene et stort, men ogsaa et godt Arbejde. Lodserne ville sikkert gøre akkurat det samme. Naar man vil tale om Driftighed i denne Forbindelse, er det jo netop den Omstændighed, at Helsingør Lodserne have været endog særdeles driftige, der gør, at vi overhovedet behandle dette Spørgsmaal. Jeg tror imidlertid, at hvis man havde alle de Lodser, der have med Bælterne og Sundet at gøre, slaaede sammen under eet, under en ikke for kostbar Ledelse, kunde man kommandere de paagældende Tjenestemænd til at gøre et hvilket som helst Arbejde indenfor dette Omraade, og saa kom vi ikke ind paa disse uheldige Forhold, som man nu er kommen ind paa.

Jeg er ganske overbevist om, at Staten fik udført et ganske udmærket Stykke Arbejde, selv om disse Tjenestemænd var fastlønnede. Jeg vil derfor anmode den højtærede Minister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa at faa Lodserne fast ansatte. Det vil sikkert være den heldigste Ordning, og jeg føler mig ganske overbevist om, at man om nogle faa Aar alligevel kommer til at gaa ind derpaa. Det tyde alle Solemærker paa, men vil man ikke det, saa anbefaler jeg den højtærede Minister som en midlertidig Foranstaltning at skære bort fraoven og anvende de mange Tusinde Kr., der nu ofres til ingen Verdens Nytte, til at støtte Lodserne i deres Bestræbelser for at udføre deres Gerning paa bedst mulige Maade og til at give dem en Løn, de kunne leve af.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Den højtærede Minister mente, at den Understøttelse, vi her foreslaa til Chr. Bak Madsen, var et ganske betydeligt Beløb i Forhold til hans ordinære Løn. Det er

ganske rigtigt. Naar denne i Forvejen er lille, er det givet, at Tillæget procentvis bliver betydeligt, men naar den i Forvejen er lille, synes det mig ogsaa, at Tillæget burde være saa meget større. Der er jo her Tale om en Mand, som er gjort arbejdsudygtig.

Den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, at Redningsmændene ikke ere Statsfunktionærer; nej, det er ganske rigtigt, men den Jochimsen, som ved anden Behandling fik en Understøttelse paa 375 Kr. ekstraordinært, var heller ikke Statsfunktionær. Det var en Mand, der ikke havde allermindste Krav paa Understøttelse; det drejede sig ikke om noget Tillæg til hans Pension. Det oplystes kun, at han havde deltaget i Krigen 1864 og af sine foresatte den Gang blev rost som en tapper Mand. Efter Krigsaaret 1864 gik han ud af Hæren og fik et privat Erhverv, hvorved han har faaet en Pension af 900 Kr. Staten paaskønnede hans Deltagelse i Feltoget ved at give ham en Klasselotterikollektion, der giver ham et Nettooverskud paa 600 Kr., og saa siger den højtærede Forsvarsminister: Denne Mand har for lidt i de 1,500 Kr., det forekommer mig, at det bør paaskønnes, at han i 1864 deltog helt modigt i Krigen, derfor foreslaar jeg at give ham 375 Kr. Kunde nu Chr. Bak Madsen ikke i nogen Grad sidestilles med denne, han, som i 32 Aar har arbejdet i Statens Tjeneste, ikke som Statsfunktionær, men i et yderst farefuldt Hverv, hvor han Gang paa Gang har sat sit Liv i Vove, og hvorved han sluttelig mister sin Førlighed, saaledes at han nu sidder med 5 uforsørgede Børn uden at have en Smule, fordi han ikke kan bestille det allermindste som Følge af, at han er kommen til Skade under en Øvelse med Redningsbaaden? Kunde han ikke sammenstilles med Jochimsen, som ikke er Statsfunktionær, som ikke har Krav paa det mindste? Om ham mener den højtærede Minister, at ham kan man give en Understøttelse paa 1,875 Kr.

Jeg synes, at vort Forslag er saa beskeden, at skulde der rettes nogen Anke mod Socialdemokratiet, skulde det være, fordi vi ikke have forlangt mere end de 600 Kr. foruden de 200 Kr., han har paa anden Maade. Jeg har derfor ogsaa ment, at det skulde lykkes at gennemføre dette Forslag. Jeg havde haabet, at den højtærede Minister kunde gaa med til at give Chr. Bak Madsen disse Penge. Jeg ved, at det blev sagt i Fjor, at hvis man gav ham 375 Kr., vilde det medføre Konsekven-